

Въ житието сж допуснати две исторически гръшки. Климентъ тамъ бива ржкоположенъ за епископъ на цѣлия Илирикъ отъ Методия, а Борисовиятъ синъ Симеонъ е нареченъ Михаиль.

Най-стариятъ ржкописъ (на пергаментъ) на житието, намѣренъ отъ В. Григоровича въ Охридъ, се отнася къмъ XIII—XIV в. Григоровичиятъ преписъ отъ паметника се пази въ Румянцевския музей въ Москва, № 1858, гдето имахъ случай да го фотографирамъ. Григоровичъ печата житието по този преписъ, заедно съ варианти отъ печатаната въ Мосхополе въ 1746 г. гръцка служба на седмочисленицитѣ, въ статията си Изысканія о славянскихъ апостолахъ, ЖМНП., часть 53 (1847 г.). Шафарикъ обнародва житието по преписъ, доставенъ му отъ пражкия проф. Курция, въ книгата си Památky hlaholského písemnictví. W Praze 1853, str. LVII—LIX. Обнародваниятъ у Шафарица текстъ е оправенъ и придруженъ съ латински преводъ. Единъ още неиздаденъ късень преписъ на житието се намира въ руския монастиръ Св. Пантелеймонъ, въ Света-гора, № 201. Срв. Н. Л. Туницкій, Св. Климентъ, епископъ словенскій. Сергіевъ Посадъ, 1913, стр. 90. За по-къснитѣ гръцки преправки на житието не поменавамъ.

Тукъ долу обнародвамъ гръцкия текстъ въ успоредъ съ славянския му преводъ. Гръцкия текстъ печатамъ по изправеното издание у Шафарица, гдето сж взети предъ видъ по-старите издания. Славянския преводъ печатамъ по поменатия прологъ въ Зографъ, съ варианти отъ Охридския славянски преписъ, който обаче съдържа доста гръшки, па има и пропуски.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (καὶ ιουλίῳ¹⁾) μνήμην
τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχεράρχου
καὶ θαυματουργοῦ Κλή-
μεντος, ἐπισκόπου Βουλγαρίας, τοῦ
ἐν τῇ Ἀχρίδι.

Мήј юмѣ, єз дѣй. Паметъ прѣбывааго
вѣдь нашего, архіерѣа хѣл ѿ худо-
творца Клиmenta єпїка българскага.
Иже въ Охридѣ.

Съ Клиmenta ѿтъ пастиръ българъ-
скии. Иже добрѣ оўпасъ. Або стадо
прѣиде къ жаласиому. въ, єз. Кли-
ментъ ѿ житенскѣ прѣиде:²⁾

1. — Οὗτος δὲ μέγας πατὴρ ἡμῶν
καὶ τῆς Βουλγαρίας φωστὴρ τὸ μὲν
γένος εἰλκεν ἐκ τῶν Εὐρωπαίων

1. — Съ великии ѿї нашъ, и
българскѣ свѧтѣлини. рода вѣдь
‘Европиин миссийскыхъ’ иже ѿ Българии

¹⁾ Споредъ Охридския ржкописъ. У Шафарица месецътъ е побѣрканъ.

²⁾ Цѣлиятъ тоя стихъ липсва въ Охридския преписъ.